



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobci: a) V. Š.
b) M. T.

zastoupen JUDr. Jaromírem Jeřábkem, advokátem
se sídlem Staré náměstí 67, Rychnov nad Kněžnou

proti
žalovanému:

Krajský úřad Královéhradeckého kraje
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

za účasti:

1. Státní pozemkový úřad

se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3 - Žižkov

2. Město Rychnov nad Kněžnou

se sídlem Havlíčkova 136, Rychnov nad Kněžnou

3. I. Š.

4. L. N.

zastoupen JUDr. Jakubem Kadlecem, advokátem vykonávajícím
advokacii jako společník ve společnosti Vilímková Dudák & Partners
advokátní kancelář, s. r. o., se sídlem Amazon Court, Karolinská 661/4,
Praha 8

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. června 2025, č. j. KUKHK-19448/DS/2025-3 (Ma),

takto:

- I. Řízení ve věcech vedených u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 43/2025 a sp. zn. 30 A 48/2025 se spojují ke společnému řízení s tím, že nadále budou obě věci vedeny před Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 43/2025.
- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. června 2025, č. j. KUKHK-19448/DS/2025-3 (Ma), se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci b) na náhradě nákladů řízení částku 13 140 Kč, k rukám jeho zástupce, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Silniční správní úřad I. stupně (Městský úřad Rychnov nad Kněžnou) rozhodl ve věci rozhodnutím ze dne 10. 1. 2025, č. j. MURK-OVŽP-2403/2025 – No, tak, že se na pozemcích p. č. XA, p. č. XB, p. č. XC a p. č. XD v k. ú. xx nenachází veřejně přístupná účelové komunikace ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o pozemních komunikacích“).
2. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku žalovaný s odkazem na § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), prvoinstanční rozhodnutí změnil tak, že na pozemcích p. č. XA, p. č. XB a p. č. XC v k. ú. xx se veřejně přístupná účelové komunikace ve smyslu § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích nachází s tím, že se jedná o pozemní komunikaci s vozovkou, jež je vyznačena modrými čarami do snímku letecké mapy a katastrální mapy. Dále ve výroku rozhodnutí uvedl, že ve zbývajících částech se odvoláním napadené rozhodnutí potvrzuje.

II. Obsah žalob

3. Dne 18. 7. 2025 byla zdejšímu soudu doručena žaloba žalobce a), kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. A to mimo jiné z důvodu, že žalovaným rozhodnutím nebylo rozhodnuto o předmětu v rozsahu obsahu žádosti žalobce a). Žalované rozhodnutí také považoval za nepřezkoumatelné pro absenci důvodů. Zbývajících žalobních námitek nepovažuje krajský soud za nutné z důvodů níže uvedených podrobněji popisovat, ostatně obsah žaloby je zbývajícím účastníkům řízení i osobám na něm zúčastněným znám.
4. Dne 12. 8. 2025 byla zdejšímu soudu doručena žaloba žalobce b). Také ten se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, a to z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti pro absenci odůvodnění. Také obsah této žaloby je zbývajícím účastníkům řízení i osobám na něm zúčastněným znám.

III. Spojení žalob ke společnému řízení

5. Podle § 39 s. ř. s. platí, že: „*Samostatné žaloby směřující proti témuž rozhodnutí anebo proti rozhodnutím, která spolu skutkově souvisejí, může předseda senátu usnesením spojit ke společnému projednání.*“
6. Po posouzení obsahu obou podaných žalob, které směřují proti stejnému rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že zde jsou podmínky pro to, aby o shora uvedených věcech v zájmu hospodárnosti řízení proběhlo společné řízení, neboť věci spolu skutkově i právně souvisejí. Soud proto postupoval dle výše citovaného ustanovení § 39 odst. 1 s. ř. s. a řízení v těchto věcech spojil ke společnému řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobám

7. V řízení vyvolaném žalobcem a) se žalovaný vyjádřil tak, že sice s většinou žalobních námitek nesouhlasil, ale s jednou ano. A to že není zřejmé, jak bylo rozhodnuto žalovaným v odvolacím řízení o právní povaze cesty na pozemku p. č. XD v k. ú. xx. Mělo k tomu dojít pochybením při přípravě napadeného rozhodnutí. V návaznosti na to uvedl, že v dané věci by bylo velmi komplikované užití § 153 správního řádu, protože výsledek by byl nejistý. Správní řízení bylo totiž vedeno s účastníky s protichůdnými zájmy, krom toho je žalovanému z úřední činnosti známo, že Ministerstvo dopravy vyřizuje věci v agendě silničního hospodářství zpravidla v řádu měsíců. Proto preferoval a navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro uvedené pochybení, věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení a dal mu tak možnost znovu rozhodnout o celém předmětu řízení.
8. Ve vyjádření k žalobě podané žalobce b) žalovaný na obsah shora uvedeného řízení odkázal.
9. Osoby zúčastněné na řízení písemné vyjádření k věci nepodaly. Osoba zúčastněná na řízení č. 4 avizovala, že se k věci písemně vyjádří poté, co ji k tomu soud stanoví výzvou lhůtu. Z důvodů níže uvedených však soud nepovažoval takový postup potřebný.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “s. ř. s”). O věci usoudil následovně.
11. Není pochyb o tom, že napadené rozhodnutí trpí vážnou procesní vadou, a to vadou nepřezkoumatelnosti, což uznal i sám žalovaný.
12. Ve výroku svého rozhodnutí totiž žalovaný opomněl rozhodnout o právní povaze cesty na pozemku p. č. XD v k. ú. xx. Znění závěrečné části výroku napadeného rozhodnutí („Ve zbývajících částech se odvoláním napadené rozhodnutí potvrzuje.“) v kombinaci s výroky prvoinstančního rozhodnutí by pak bylo nutno vykládat tak, že je pozemek p. č. XD zahrnut právě v té části výroku, v níž žalovaný rozhodl, že se ve zbývajících částech odvoláním napadené rozhodnutí potvrzuje. Přitom to dle žalovaného nebylo jeho úmyslem, k absenci pozemku p. č. XD ve výroku jeho rozhodnutí došlo pouze v důsledku pochybení při přípravě rozhodnutí. Nastalou situaci tak nelze řešit vydáním samostatného rozhodnutí o zbytku věci, tedy o právní povaze pozemku p. č. XD.
13. Krajský soud samozřejmě neopomněl zásadu subsidiarity správního soudnictví, která prolíná soudním řádem správním. V úvahu by tak prvotně přicházela náprava uvedeného pochybení samotným žalovaným ve správním řízení, a to instituty vymezenými k tomu

správním řádem. Za situace, kdy žalovaný danou vadu napadeného rozhodnutí uznává, jedná se konkrétně o aplikaci § 153 správního řádu, tedy uspokojení účastníka po podání žaloby ve správním soudnictví.

14. Žalovaný však sdělil, že k tomuto kroku přistoupit nehodlá, neboť to nepovažuje za efektivní a zřejmě ani reálně proveditelné s ohledem na protichůdné postoje účastníků správního řízení (viz bod 7. tohoto rozsudku).
15. Dle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu domáhá-li se žalobce ve správním soudnictví zrušení rozhodnutí správního orgánu, lze jej uspokojit změnou nebo zrušením tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení. Dle třetí věty odst. 2 citované normy ale rozhodnutí nesmí měnit práva nebo povinnosti ostatních účastníků založené žalobou napadeným rozhodnutím, ledaže s tím vyslovili souhlas.
16. Protože z obsahu správního spisu plyne, že na posouzení merita věci, tedy zda se na dotčených pozemcích v k. ú. xx nachází veřejně přístupná účelová komunikace či nikoliv, mají účastníci správního řízení zcela odlišné názory, souhlasí krajský soud se žalovaným v tom, že postup dle § 153 správního řízení by s největší pravděpodobností v dané věci k nápravě napadeného rozhodnutí nevedl.
17. Ve shodě s ním proto dopěl k závěru, že nejrychlejším a nejefektivnějším vyřešením dané procesní situace bude zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, čehož se žalobami domáhají žalobci a) i b) a jedná se i o procesní návrh žalovaného. V dalším řízení bude mít žalovaný prostor pro nápravu svého pochybení.
18. Protože v důsledku shora uvedeného pochybení shledal krajský soud žalobami napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným (v podstatě souběžně jak pro nedostatek důvodů, tak částečně pro nesrozumitelnost), nemůže se vyjadřovat k námitkám směřujícím k meritu věci, tedy posouzení právní povahy dotčených pozemků.
19. Přesto však považuje za vhodné přičinit následující. Žalovaný by se měl v dalším řízení věnovat nikoliv jenom problematice pozemku p. č. XD v k. ú. xx. Bylo by vhodné, aby přihlédl i k obsahu žalobních námitek, které se částečně kryjí s námitkami odvolacími, a vypořádal se s nimi. Dle názoru krajského soudu za situace, kdy žalovaný coby odvolací orgán zcela mění všechny výroky prvoinstančního rozhodnutí a to v meritu posuzované věci (oproti názoru silničního správního orgánu I. stupně, že se na předmětných pozemcích VPÚK nenachází, dospívá k závěru zcela opačnému), měl by se v odůvodnění svého rozhodnutí komplexně (nikoliv pouze v kontrapozici vůči názorům prvostupňového správního orgánu či odkazem na své názory vyslovené ve svých předchozích zrušujících rozhodnutích) vypořádat s existencí všech zákonných či judikaturou dovozených znaků veřejně prospěšné účelové komunikace, aby se jeho argumentace stala nejenom po obsahové, ale i po formální stránce ucelenou a přehlednou. Takové odvolací rozhodnutí by v zásadě nemělo být pouze jedním ze střípků mozaiky, jejíž jednotlivé části by tvořily úryvky z předcházejících zrušujících rozhodnutí odvolacího orgánu, z výsledného prvostupňového a vlastního konečného odvolacího rozhodnutí. To může mít negativní dopady nejen na jeho srozumitelnost, ale také na přehlednost a ve výsledku rovněž na přesvědčivost.
20. Stejně tak by měl žalovaný v rozhodnutí, které bude výsledkem dalšího řízení, srozumitelně objasnit, proč za VPÚK považuje třeba jenom části předmětných pozemků. Ve shodě se žalobcem b) pak musí rovněž krajský soud konstatovat, že není zcela zřejmé,

v jakých zbývajících částech mělo být prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno, protože výrokem napadeného rozhodnutí byly změněny všechny jeho výroky.

21. Ze shora uvedených důvodů krajský soud dle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. výrokem II. tohoto rozsudku zrušil žalované rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
22. Pro úplnost soud dodává, že dle § 78 odst. 5 s. ř. s. jsou správní orgány právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo v rozsudku vyslovujícím nicotnost, vázány.

VI. Náklady řízení

23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měli úspěch oba žalobci, mají proto právo na přiznání náhrady důvodně a účelně vynaložených nákladů.
24. Účelně vynaložené náklady řízení na straně žalobce a) představuje zaplacený soudní poplatek ve výši **3 000 Kč**, neboť nebyl zastoupen advokátem.
25. Proto krajský soud závazal výrokem III. žalovaného povinností žalobce a) tyto prokázané náklady řízení uhradit.
26. Účelně vynaložené náklady řízení na straně žalobce b) představuje jednak zaplacený soudní poplatek ve výši **3 000 Kč**, a dále náklady na zastoupení advokátem. Ty tvoří odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupci žalobce náleží odměna za dva úkony právní služby u (převzetí zastoupení, sepsání žaloby) po 4 620 Kč (srovnej § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 citované vyhlášky). Výše odměny za úkony právní služby tedy činí **9 240 Kč**. Dále má právo na náhradu režijních paušálů za 2 úkony právní služby po 450 Kč (tedy **900 Kč**).
27. Zástupce žalobce b) není registrován jako plátc DPH.
28. Celkem tedy činí náklady řízení na straně žalobce b) **13 140 Kč**.
29. Proto krajský soud výrokem IV. závazal žalovaného povinností žalobce b) tyto prokázané náklady řízení uhradit k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).
30. Osobám zúčastněným na řízení náklady na řízení přiznány být nemohly. Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. má totiž osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Taková situace v dané věci nenastala.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti výrokům II., III, IV. a V. tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 2. října 2025

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu